

LEMINA KAROGS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJĪETIES!

SESTDIEN,

1986. GADA

22. MARTA

Nr. 35 (5419)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

KAD mēs vēl gājām skolā...

Tad bija skaista tradīcija — stādīt kokus pie ceļmalām. Katrai klasei savs gabals. Vedām no meža tievus bērziņus kā rikstītes, pagādījās arī kāda liepiņa, osis. Auga kociņi, augām arī mēs — stādītāji.

Vēlāk daudzās vietās ceļus iztaisnoja vai pat pavisam par tiem aizmirsa, un tagad liekas divaini, ka kaut kur klajā laukā saglabājusies baltu bērzu rinda.

Tāda baltu bērzu rinda ir pie Rudzāņu padomju saimniecības cūkkopības lielfermas strādnieku divu ģimeņu divām košām mājām. To iemītnieki ar pateicību atceras savu veco skolotāju, kura vadībā iestādīti šie bērzi.

Tas bija tajos laikos...
Tad šo māju vecākais iedzīvotājs Izidors Peisenieks, kuram tagad ir 84 gadi, vēl bija spēkā gados, un viņa saimniece Petronellija strādāja par slaucēju Vilcānu fermā. Tad meitas Genoveja un Leontīne gāja uz skolu kā viņu pašu bērni tagad. Lauku mājas pie upes, kur bija apmetusies ģimene, toreiz sauca par Lukstīniekiem. Sprotamā lieta — apkārt pletās lukstu plavas.

Plaša apkārtnē tika nolemta nosusināšanai, arī viņu mājvieta saņēma melioratīvā objekta nosaukumu. Kā tādos gadījumos paredzēts, viņiem ierosināja pārcelties uz citurieni, saņemot pienācīgu kompensāciju. Ģimene izraudzījās vietu pie Steķiem netālu no pazīstamajiem bērziem. Ar tiem taču saistījās atmiņas.

Kompensācijā iegūto līdzekļu, pašu iekrātās naudas pietika, lai uzceltu plašāku, gaišāku un lepņāku māju, mūsdienīgu, apmūrētu ar ķieģeļiem. Vecāku paraugam

seko arī meitas Genovejas ģimene — būvējas turpat blakus. Viņa un vīrs Jānis strādā vienā fermā un vienā korpusā. Viņa — cūkkopēja, viņš — raugās par kārtību. Tepat blakus ir arī māsa Leontīne Vēvere, kura tāpat ir cūkkope. Māte Petronellija pensionāre, bet vēl diezgan stipra un godam pilda

celtniecības atbalstīšanu.

Māsa Leontīne Vēvere ar savu ģimeni dzīvo saimniecības vairākdzīvokļu mājā Steķos. Tas turpat pie cūkkopības kompleksa, tomēr valsts dzīvoklis nav tas, kas sava māja ar dārzu, ar saimniecības ēkām, piemājas zemi, savu individuālo stūrīti, kur atpūsties, pavadīt

Lopkopju dinastija

lopkopes pienākumus. Pa visiem četriem viņi tiek galā ar lūkstoti un vairāk barokļiem. To dzīvsvāra pieaugumi diennakti nav slikti — 533 gramu.

Par piemiņu no mājām Lukstīniekos Genoveja Reine paņēmusi veco, bet vēl jo labi lietojamo ratiņu. Protams, dziļi ar to vērtpt kā savā laikā darija māmuļa, viņai vairs nenākas, jo to var lētāk nopirkt, labāku, tomēr ratiņš pa vakariem dūc, ienesot mājā mieru un mājīgumu, kad televizors aplūstināts, delverīgi skolas puikas sagatavojuši mājas uzdevumus, iespējušies novus un miegā šnākuļo. Tad ratiņš uz spoles top grodāka dzija, savijas kopā divi pavedieni. Zeķes, cimdi, džemperī jāda pašai un saimes vīru daļai.

Par labu darbu viņi pietiekami daudz nopelna, lai varētu uzcelt plašu un gaišu māju ar vairākām istabām otrajā stāvā. Apakšējais stāvs jau apdzīvots, bet augšējais vēl tikai top. Lenām, jo ne vienmēr var dabūt būvmateriālus, ne vienmēr, kā saka, pa rokai ir speciālisti. Tagad pēc PSKP XXVII kongresa Reiņu mājās ienācis daudz cerību. Jo kongresā izskanēja doma par individuālās

brīvo laiku. Ari viņas mājai at-
rastos vieta tur, pie tām divām, pie
pazīstamajiem bērziem...

Saimniecības zeme ir untumaina, bagāta ar neparedzamiem pārsteigumiem, bet tas nebaida ģarbigus ļaudis. Viņiem aug zinātrīboša un darīvaroša maiņa. Piemēram, Reiņu pagalmā gribējuši sasniegt ūdens horizontu, ierīkot aku. Izdarīti urbūms četrdesmit metru dziļumā, bet no valgmes ne vēsts. Nācies parūpēties par ūdensvada ierīkošanu no jermas. Labi ka tā turpat viņpus ceļa. Puikas kopā ar pieaugušajiem dzelzs caurulē, kas palikusi pēc urbšanas darbiem un nejauci rēgojusies no zemes, ielikuši koka stabu, uzstādījuši tam virsū sēnveida jumtiņu, uz tā «uzsēdinājuši» izkrāsotu gaiļi. Darbs nekāds sarežģītais nav, bet tas ir pirmais pastāvīgais pašu mēģinājums padarīt skaistāku savu apkārtni.

A. RANCĀNS

ATELĀ: kad jermā viss padarīts, var sanākt arī vienkopus kādā no mājām. Soreiz tā ir Reiņu. Māsa Leontīne un Genoveja, Jānis Reinis un Petronellija Peiseniece.

I. SILICKA foto

Nenokavēt sēklu kodināšanu

Kodināšanas efektivitāte ir atkarīga no graudu apstrādes laika. Tā jāveic vienu, divus mēnešus, bet ne vēlāk kā divas nedēļas līdz sējas sākumam. Lai kodne varētu labi iedarboties un iznīcināt slimību sēnes atbilstoši konkrētajiem apstākļiem, stingri un precīzi jāievēro paredzētās optimālās preparātu devas. Ķīmisko apstrādi vislabāk veikt mehanizētajos kodināšanas punktos, kā to sekmīgi dara kolhozos «Sarkanā ausma», «Vārka-va», «Krasnij Oktjabrj», «Nākotne» un citur. Taču vairākās saimniecībās, piemēram, Raiņa kolhozā un Rušonas padomju saimniecībā, šim nolūkam ieda-

lītie torņi vairākus gadus rūsē un netiek uzstādīti.

Saimniecībās, ir neventilējami torņi, tie jāuzstāda kodināto graudu uzglabāšanai. Mehanizēto kodināšanas punktu izmantošana ļauj samazināt cilvēku saskari ar ķīmikālijām, palielinās darba drošība, uzlabojas sanitārie apstākļi, pieaug sēklas apstrādes kvalitāte, samazinās roku darbs.

Visi kolhozi un padomju saimniecības pieliekošā daudzumā saņēmuši vajadzīgās ķīmikālijas. Taču līdz 17. martam kodināšanu bija uzsākušas tikai Kirova, M. Gorkija saimniecības un kolhozs «Silukalns».

Protams, tam, kurš vēl nav sagatavojis vajadzīgo pirmās klases sēklu, ar skubu jāveic iekavētais, jo kodne izlietojama tikai augstvērtīgas sēklas apstrādei. Kavēties nedrīkstam.

Līdz sējas sākumam rajonā jānokodina 5760 tonnas vasarāju graudaugu sēklas. Saimniecībās šis daudzums atšķirīgs — no 250 līdz 400 tonnām. Kopumā rajonā šis darbs jāpaveic līdz 14. aprīlim, tāpat praktiski četrās nedēļās.

M. KOKOREVICA,

rajona galvenā augu aizsardzības agronome

PSRS Augstākās Padomes Prezidija Dekrēts

PAR MĀTES VARONES NOSAUKUMA PIESKIRSANU
DAUDZBĒRŅU MĀTEI L. TUMASEVIČAI, KAS DZĪVO
LATVIJAS PADOMJU SOCIĀLISTISKAJĀ REPUBLIKĀ

Piešķirt Mātes Varones nosaukumu, pasniedzot Mātes Varones ordeni, mātei, kas dzemdējusi un izaudzinājusi desmit bērnus, Leonorai Tumaševičai — mājsaimniecei, Preiļu rajons.

PSRS Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētājs
A. GROMIKO

PSRS Augstākās Padomes Prezidija sekretārs
T. MENTESASVILI

Maskavā, Kremli
1986. gada 18. martā

Izpildīts ceturkšņa plāns

Jaunās piegādes pirmajā ceturksnī Oškalna kolhozam valsts sagādes plāns lopu un putnu pārdošanā (dzīvsvārā) bija 265 tonnas. Līdz marta sākumam šis daudzums nogādāts uz Daugavpils un Ludzas gaļas kombinātiem.

Gaļas pārdošanas plāna izpildi viscentīgāk veicinājuši jaunlopu nobarotāji. Jauju fermas lopkopēji Jānis Kalvāns un Irina Paškova 42 buļļus realizēja ar vidējo svaru 533 kilogrami. Jaunlopu nobarošanas meistarību audzējumam Staru fermā fiksēja vidēji par 29 kilogramiem mazā-

ku svaru, toties kopumā tas trīskārtīgi pārsniedza Jaujas fermas veikumu. Jevdokija Sorokina un Jānis Dreimanis gaļai nosūtīja 126 buļļus.

Savu tiesu plāna pirmstermiņa izpildē devušas Rožupes ciema iedzīvotāju palīgsaimniecības. Valstij pārdotas 18,5 tonnas lopu. Kopumā Oškalna kolhoza kolektīvs ceturkšņa plānu izpildīja par 100,7 procentiem.

A. RUCEVSKIS,

Oškalna kolhoza galvenā zootehnika vietas izpildītājs, preses grupas loceklis

Pirmseksāmenu rosība

Pašlaik Jaunaglonas 58. PTV audzēkņiem un darbiniekiem ļoti daudz rūpju. Taču patīkamas, jo saistītas ar gaidāmo pasākumu — žetonu vakaru.

Tradicionāli to rīkojam martā nu jau desmito gadu pēc kārtas. Tie ir skolas svētki, kuru saimnieki — trešā apmācības gada audzēkņi.

Desmit gadu laikā pasākuma norisē izemījušas vairākas papildus tradīcijas. Katru reizi uz šo vakaru aicinām daudz ciemiņu. Starp viņiem — ievērojamus mūsu rajona cilvēkus, draugus no citām profesionāli tehniska-

jām skolām un republikām. No Saukas, Dagdas, Zarasu skolas Lietuvā, Polockas skolas Baltkrievijā un Maskavas apgabala Možaiskas skolas.

Ar šo vakaru skolas beidzējiem noslēdzas teorētiskās mācības un sākas ļoti svarīgs posms, kurā viņiem vajadzēs parādīt visu, ko apguvuši trijos gados — valsts eksāmeni vispārīgā izglītībā priekšmetos. Pēc tam ražošanas prakse saimniecībās un izlaiduma eksāmeni profesijā.

S. POPLAVSKA,

Jaunaglonas 58. PTV ražošanas apmācības mestare

Aktivizēt darbību

Notika tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību republikāniskā štāba sēde. Tajā noklausījās tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību Jēkabpils rajona štāba priekšnieka, rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja E. Grosa pārskatu par Latvijas PSR Ministru Padomes 1985. gada 25. februāra lēmuma «Par papildpasākumiem tautas brīvprātīgo kārtības sargu darba aktivizēšanai» izpildes gaitu.

Tika atzīmēts, ka saskaņā ar minētā lēmuma prasībām tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību rajona štābs veicis pasākumus to darba aktivizēšanai. Piemēram, apstiprināts jaunais rajona štāba sastāvs, vienības sākušas ciešāk sadarboties ar miliciju. Rajona štāba sēdes pārskatu sniedza atsevišķu uzņēmumu un saimniecību tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību vadītāji. Taču tika konstatēts, ka darbs vienību vadības nostiprināšanā šeit nav pabeigts. Nav nodrošināta sistemātiska kopīgo patruļošana ar miliciju. Nav izskauti gadījumi, kad tiek izlaukti dežūras, kad uz dežūru ierodas maz cilvēku, kad tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienības netiek nodrošinātas ar autotransportu.

Pavirša ir kārtības sargu dežūru uzskaitē. Līdz šim laikam mazefektīvs ir komjauniešu operatīvo kārtības sargu vienību darbs. Sie trūkumi tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību darbā būtiski ietekmē sabiedriskās kārtības uzturēšanu pilsētā.

Pienemtā lēmumā tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību Jēkabpils rajona štāba darbs atzīts par nepietiekamu. Lai to aktivizētu, izstrādāts papildpasākumu komplekss saskaņā ar PSKP XXVII kongresa lēmumiem. Norādīts uz nepieciešamību līdz 1986. gada 1. maijam nostiprināt tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību vadīšanu, krietni uzlabot kārtības sargu disciplīnu, paaugstināt vadītāju personisko atbildību par tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību darbu un viņiem uzlikt par pienākumu personiski piedalīties kārtības sargu vienību dežūrās. Latvijas PSR Iekšlietu ministriai uzdots sniegt praktisku palīdzību Jēkabpils rajona iekšlietu daļai, lai paaugstinātu milicijas un tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību sadarbības efektivitāti.

LATINFORM

Runāja runāšanas pēc...

Līdz partijas sapulces sākumam bija nedaudz vairāk par pusstundu. Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta partijas komitejas sekretārs Valentīns Borovskis nervozēja. Un pilnīgi pamatoti, jo dienas kārtībā bija būtiski svarīgi jautājumi: komunistu darbs produkcijas kvalitātes paaugstināšanā; darbs, kas jāveic, lai izpildītu uzdevumus, kas izvirzīti Latvijas Komunistiskās partijas XXVII kongresa lēmumos un PSKP CK ģenerālsekretāra M. Gorbačova politiskajā referātā partijas XXVII kongresam; kombināta veicama ideoloģiskā darba plāna 1986. gadam apstiprināšana. Trīs ļoti nozīmīgi jautājumi, kas prasa rūpīgu sagatavošanos. No tā, cik konkrēti būs pieņemtie lēmumi, cik precīzi to formulējumi, no komunistu personīgās atbildības par to realizēšanu atkarīga visa kolektīva virzīšanās pa ekonomiskās un sociālās attīstības pātrinājuma ceļu.

LEMBK problēmu netrūkst: ekspluatācijas laikā atklājušās Līvānu mājiņu dažas nepilnības, kombināta jāuzlabo darba disciplīna, brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācija ir tikai 6 cilvēki (uzņēmumā ir 129 komunisti). Partijas komiteja vāji veic lekciju propagandas darbu. Piemēram, nesen uz lekciju par starptautisko stāvokli no vairāk nekā tūkstoš cilvēku lielā kolektīva ieradās tikai trīs.

Vārdū sakot, lietišķai un atklātai sarunai tēmu bija pietiekami. Taču jau sākumā visus samulsināja partijas komitejas sekretāra paziņojums, ka nav sagatavots pasākumu plāns produkcijas kvalitātes paaugstināšanai, ka partijas sapulces lēmuma projektu turpinās rakstīt sapulces laikā. Tagad atliek vien secināt, ka tieši neapmierinošā sapulces sagatavošana bija cēlonis nekonkrētām runām debatēs.

Ik komunisti, kurš runāja šajā sapulcē, uzskatīja par savu pienākumu uzsvērt tikai nepilnības vienu vai otru dienesta darbā. Bez šaubām, kritika vienmēr tiek uzņemta atsaucīgi, taču kritika bez konkrētiem ieteikumiem stāvokļa uzlabošanai sevi neattaisno, dod maz.

Mājiņu ražošanas tehnoloģija neatbilst mūsdienu prasībām. Rezultātā 30 procenti apstrādājama materiāla pārtop brāķi. Arī paši strādnieki ne vienmēr godprātīgi izturas pret teh-

Partijas dzīve

niku. Darba un darba algas nodalījā nav ražošanas tehnoloģijas pilnīgas shēmas, tāpēc daudzas operācijas netiek normētas, cilvēki nesņem tādu darba algu, kāda pienāktos. Nav precīzas darba organizācijas, — teica māju būves ceha mašīnstrādnieks komunisti L. Markelovs.

Par šīm problēmām, kas tika ilustrētas ar daudziem daiļrunīgiem piemēriem, galvenokārt arī noritēja visa turpmākā saruna. Nāk prātā kombināta tehniskās kontroles nodaļas priekšnieka V. Karjakina teiktais:

— Laiks aizmirst, ka ar kvalitātes jautājumiem nodarbojas tikai tehniskās kontroles nodaļa. Tā ir vien pēdējā barjera brāķa ceļā. Ja strādnieks, kontrolējam redzot, skrūves ietiec ar āmuru (nevis iegriez) un vēl nirdz: «Es skrūvēju, tikai tu neredzi!», ja šī strādnieka sirdsapziņa klusē, tad te lieta bēdīga. Kvalitāte — kopējas rūpes. Caurumi spraišļos jāizurbj ļoti precīzi, spraišļi parēžļ jāuzstāda, stingri jāievēro visi izmēri. Tikai tā iespējams ievērojami uzlabot mūsu ražoto māju kvalitāti. Arī konstruktoru savu darbu dara, isti nezinot, kā viss izskatīsies praktiski: sak, gan tehnologs nokārtos. Tā rodas kļūmes aprēķinos, dažādas nepilnības. Lielu palīdzību cīņā par kvalitāti var sniegt kvalitātes pulciņi, kuros nodarbošies visi — no strādnieka līdz konstruktoram.

Tieši viņam, konstruktoram, arī uzdeva neilgā laikā sastādīt pasākumu plānu kombināta ražotās produkcijas kvalitātes paaugstināšanai. Taču — vai vienam cilvēkam pa spēkam tikt galā ar tik atbildīgu uzdevumu? Par to sapulcē runāja V. Karjakins.

Uzņēmuma galvenā konstruktora vietnieks A. Krugs dedzīgi un ieinteresēti runāja par to, ka

jāpaaugstina prasības par katru strādājošo darba rezultātiem.

— Vēl mēdz būt gadījumi, kad jumta pārseguma balsta plankās skrūves ietiec ar āmuru, kad paredzēto 6 naglu vietā iedzen tikai divas.

Cilvēkus par darbu maz stimulējam. Piemēram, vēl nav izmaksātas prēmijas par jaunās tehnikas ieviešanu 1984. gadā, kaut gan nolikumā paredzēts tās izmaksāt divu mēnešu laikā.

Ne velti, acīmredzot, gan komunisti, gan bezpartejiskie biedri daudz runāja par problēmu, kura kolektīvā ir visaktuālākā — par darba kvalitāti. Skiet, būtu mērķtiecīgi partijas sapulcē izskatīt plašāk tieši šo jautājumu.

Apspriežot darbu, tika izteiktas daudzas kritiskas piezīmes. Sapulces lēmumā norādīti partijas organizācijas darbības galvenie virzieni, dominē norādījumi «uzlikt par pienākumu», «nodrošināt», «lūgt» utt. Taču veicamo pienākumu plānu, kuru vajadzēja detalizēti apspriest tieši šajā sapulcē, uzdeva sastādīt pavisam citam cilvēkam.

Pēc sapulces jautāju kombināta galvenā inženiera vietniekam komunistam V. Seinkmanam, kā, viņaprāt, realizēsies priekšlikumi, kuri ietverti sapulces lēmumā. Atbilde bija: «Manuprāt, galvenais ir tas, lai partijas komiteja pievērstu augstākstāvošo organizāciju uzmanību mūsu problēmām».

Par ko tas liecina? Ierastā «aizmugures nodrošināšana», pēc principa, ka vaļsirdīga atzišanās mīkstina vainu? Vai arī kapitulācija, atzišanās, ka pašu spēki par vājiem? Skaidrs taču, ka neviena augstākstāvoša organizācija kolektīva vietā nestrādās, nerisinās tā iekšējās problēmas. Par darba disciplīnas uzlabošanu, par veselīga mikroklimata veidošanu kolektīvā, par brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības organizēšanu partijas sapulcē vispār nerunāja. Taču risināt šīs problēmas nāksies. Un tikai ar saviem spēkiem.

I. ZAICEVA,

Latvijas KP rajona komitejas instruktore
L. GALAKTIONOVA,
laikraksta «Leņina Karogs» nodaļas vadītāja

Lietišķa un interesanta tikšanās

Mūsu zemei tik nozīmīgā laikā, kad pasaules progresīvo cilvēku domas bija pievērstas Maskavai, PSKP XXVII kongresam, Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā bija lietišķa tikšanās. Latvijas KP Preiļu rajona komitejas un rajona agrorūpnieciskās apvienības vadītāji, kā arī visu saimniecību pārstāvji tikās ar LLA vadību, iepazīnās ar Lauksaimniecības mehanizācijas fakultātes materiāli tehnisko bāzi, tās izmantošanu.

Tikšanās galvenais mērķis bija sarunas ar stipendātiem un studentiem, kuri nākuši no mūsu rajona. Tādu studentu ir 113, no tiem 13 pašlaik atrodas aktīvajā karadienestā. Jauniešu vidū populāra ir Lauksaimniecības mehanizācijas fakultāte, kur mācās vislielākais pārstāvju skaits. Trešajā kursā ir 13 studenti.

Tikšanās reizē Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas rektora vietas izpildītājs profesors O. Brinkmanis atzinīgi vērtēja rūpes par speciālistu sagatavošanu. Preiļu rajons viens no pirmajiem republikā komandēja uz akadēmiju reflektantus ar RARA stipendijām (50 procentus no vieniem studentiem).

Latvijas KP Preiļu rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs un rajona agrorūpnieciskās apvienības padomes priekšsēdētājs J. Vucēns par labām un teicamām sekmēm 27 lābākajiem studentiem pasniedza Goda rakstus, starp viņiem — Agronomijas fakultātes V kursa studentei L. Buceniecei, Pārtikas rūpniecības tehnoloģijas fakultātes V kursa studentam I. Klaužam, Veterinārijas fakultātes V kursa studentam J. Šņepstam, Lauksaimniecības mehanizācijas fakultātes V kursa studentam J. Kušņam.

Gan P. Romanova, gan J. Vucēna un galveno speciālistu runās izskanēja patiesi dziļa interese par studentu sekmēm, sabiedrisko aktivitāti un sadzīves apstākļiem.

Profesionālās orientācijas pasākumus un darbu ar jaunajiem speciālistiem stažieriem Preiļu rajonā veic Mašīnu remonta un

metālu tehnoloģijas katedra. Sadržības gaitā tās kolektīvam izveidojušās regulāras saites ar speciālistiem. Regulāri kopīgi rīkojam nepieciešamos pasākumus. Piemēram, 1984. gada februārī brīvdienās kopā ar rajona vadību organizējam studentu tikšanos ar skolēniem Leņina kolhoza kultūras namā. Pasākumā piedalījās rajona saimniecību vadītāji un katedras pasniedzēji. Pagājušajā gadā Zinātnes dienā Preiļos akadēmijas pasniedzēji A. Veģe, G. Freinbergs, A. Leilands un citi iepazīstināja rajona speciālistus ar jaunāko savā nozarē. Rajona inženieri ieradās Lauksaimniecības mehanizācijas fakultātē un tikās ar tās zinātniekiem.

Katra gada nogalē notiek jauno speciālistu stāžēšanas vērtēšana, kurā aktīvi piedalās katedras pasniedzēji. Pēdējā vērtēšanā piedalījās Mašīnu un metālu tehnoloģijas katedras vadītājs I. Bentjānis. Rezultāti iepriecina — visi 18 speciālisti saņēma augstu novērtējumu.

Interesantas ir tikšanās ar rajona skolēniem un skolotājiem LOTOS vienību salidojumos.

Patīkami atzīmēt, ka studentu mehanizatoru vienību vadības prioritāte pieder preiļiešiem. A. Jermolajevs (LMF), 1984. gada absolvents) vienības vadību noveda K. Liepniekam, bet šogad to turpina A. Stašulāns.

Noslēgumā studenti un viesi ar lielu interesi noskatījās filmu par Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju, kur galvenajās lomās klātesošie varēja sažimēt sevi — I. Brūvere, J. Šņepsts, I. Soika, A. Jonāns, G. Zarāns, I. Sparāns un citi.

1984. gadā LOTOS vienību salidojuma dalībnieki Preiļos kinoteātrī «Ezerzeme» to jau redzēja, un daudzi pazina savus skolas biedrus, draugus, iepazīnās ar studentu nodarību veidiem un dzīvi akadēmijā.

A. ČUKURE,

Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas vecākā pasniedzēja, tehnisko zinātņu kandidāte, atbildīgā par Preiļu rajonu

Tautas kontroles rajona komitejā

Novērst pārkāpumus

Tautas kontroles rajona komiteja pārbaudīja siltuma un enerģētisko resursu racionālu izmantošanu komunālo uzņēmumu kombinātā un remontu un celtniecības pārvaldē.

Pārbaudes laikā komunālo uzņēmumu kombinātā kabinetos bija ieslēgtas elektriskās sildierīces. Nebija ziņu par elektroenerģijas izlietojumu diennaktī. Pārbaudītāji neatrada arī limitu par elektroenerģijas izlietojumu 1986. gada pirmajā ceturksnī.

Remontu un celtniecības pārvaldē atklāti rupji autotransporta izmantošanas noteikumu pārkāpumi. Visi deviņi uzskaitē esošie autotransporta līdzekļi pārbaudes dienā tika ekspluatēti ar neaizplombētiem spidometriem. Spidometrus katru gadu nepārbauda Valsts standartu orgānos. Uzskaites un spidometru aizplombēšanas žurnāla nav, ceļazīmes noformētas, pārkāpjot noteikumus. Nav ceļazīmju reģistrācijas žurnāla. Transporta meistars nenosaka benzīna daudzumu nedz darbības sākumā, nedz beigās nevienai no šīm mašīnām. Faktisko benzīna patēriņu darbu izpildei neaprēķina, to neatzīmē ceļazīmēs.

Tautas kontroles rajona komiteja pārbaudīja ceļazīmes par 1985. gadu un 31. gada janvāri. Lūk, daži raksturīgi pārkāpumi. Pagājušajā gadā jūlijā meistars I. Koļesņikovs, spriežot pēc sadales saraksta, izsniedzis šoferim Trofimovam 330 litrus benzīna, bet ceļazīmju ailē «izsniegts» ierakstīti 610 litri. Bet faktiskais degvielas patēriņš pēc izpildīto darbu aprēķināšanas bija jau 1385 litri. Šoferis Trofimovs 1986. gada janvārī pēc sadales saraksta saņēmis 770 litrus benzīna, ceļazīmju ailē «izsniegts» ierakstīti 872 litri, bet faktiski izlietoti 1179 litri.

Ceļazīmes aizpildītas pavīrsi, daudzās laboti ieraksti par spi-

dometra rādījumiem. Nav mehāniķa paraksta. Benzīna atlikumu katrai mašīnai uz mēneša beigām un nākamajai mēneša sākumu grāmatvedībā neuzskaita. Pavadzīmes par atvesto kravu ceļazīmēm nav pievienotas, kaut gan šoferi pieņemti darbā, kur ir gabaldarba samaksa.

Pārvaldes galvenais inženieris V. Filimonovs neveic konkrētus pasākumus, lai ieviestu kārtību autotransporta darbā, lai gan tas ietilpst viņa tiešajos pienākumos. Neko nav darījis arī viņa vadītā komisija, kurai jā rūpējas par siltuma un enerģētisko materiālu ekonomisku izmantošanu. Pret saņemtiem dienesta pienākumiem bezatbildīgi izturas transporta meistars I. Koļesņikovs. Pārvaldes galvenais grāmatvedis V. Točko vāji kontrolē benzīna izmantošanas uzskaiti un ceļazīmju apstrādi. Arī tautas kontroles grupa (priekšsēdētāja L. Orlova) maz uzmanības veltījusi ekonomijas un taupības jautājumu risināšanai.

Par minētajiem trūkumiem komunālo uzņēmumu kombināta direktoram A. Krišanam un remontu un celtniecības pārvaldes galvenajam grāmatvedim V. Točko aizrādīts.

Zināšanai pieņemts fakts, ka remontu un celtniecības pārvaldes priekšnieks N. Jerofejevs savus pienākumus sācis pildīt 1986. gada janvārī. Remontu un celtniecības pārvaldes tautas kontroles grupai ieteikts izskatīt siltuma un enerģētisko resursu, izejvielu un materiālu ekonomijas jautājumus, pastiprināt kontroli, paaugstināt prasīgumu pret vadību par atklāto trūkumu novēršanu.

ATTELA:

Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Lauksaimniecības mehanizācijas fakultātes kursa studenti no mūsu rajona (no kreisās) A. Salkovskis, A. Strods, V. Luriņš, A. Arnicāns, J. Soms, A. Mičulis, I. Sparāns, A. Bogdanovs, E. Dzenis, M. Simsons, A. Zalāns un A. Jonāns.

I. ZEBERGA foto

Padomju celtniecība

Ja cilvēks strādā ar aizrautību

Jau gandrīz 15 gadus Natālija Zabalujeva, Suvorova kolhoza kasiere, ievēlta par Silajāņu ciema Tautas deputātu padomes deputāti. Visu šo laiku viņa, var teikt, nepārtraukti vadījusi tautas izglītības, kultūras, sporta, veselības aizsardzības un sociālās nodrošināšanas pastāvīgo komisiju.

Skaitliskā ziņā tā nav liela: tajā vēl ir divi deputāti — medicīnas māsa V. Piskunova un šoferis P. Snitko. Komisijas darbā iesaistās arī tās aktivisti, kuri arvien palīdzējuši organizēt visus pasākumus — Silajāņu ciema tautas nama vadītāja T. Leščanova, skolotāja K. Meldere un bibliotekāre J. Pošeluka.

Savu darbu komisija precīzi plāno, savas sēdes izskata ciema dzīvē aktuālākos jautājumus. Par paveikto darbu komisija regulāri informē sesijā vai izpildkomitejas sēdē.

Komisijas darblauks ir plašs, jo sevišķi tagad, kad kultūras un sporta darba attīstībai veltīta tik liela uzmanība. Taču Natālijai Zabalujevai enerģijas nekad nav trūcis. Būdamā pēc dabas aizrautīga, viņa arī citus prot rosināt.

Pērnuden ar pastāvīgās komisijas locekļu un tās aktīva gādību pirmoreiz bija noorganizēta ziedu izstāde, kurā apkopojā arī konkursa «Skaistākā sēta» rezultātus. Līdzīgu izstādi paredzēts noorganizēt arī pavasarī. Ciema laudis aizvien ir nākuši talkā veidot šādas izstādes, jo mums taču netrūkst prasmīgu saimnieku, kuru mājas augu gadu slīgst zaļumos. Paredzēts sarīkot arī kulinārijas izstrādājumu un rokdarbu izstādes — lai jaunās saimnieces pamācās no pieredzējušākajām vai, varbūt, arī otrādi.

Komisija vienmēr aktīvi piedalās tematisko vakaru sagatavo-

šanā un vadišanā. Atzinību iemantojuši tādi pasākumi kā «Pensionāru diena», «Mana pirmā darba vasara» un citi. Daudz darba komisija ieguldīja, gatavojoties rajona centrā notikušajam «Ciemu dienām». Deputātes N. Zabalujeva un V. Piskunova ir arī aktīvas mākslinieciskās pašdarbības dalībnieces — viņas dzied ansambli.

Kaut arī esam ne mazums darījuši kultūras attīstīšanai, jāpauž vēl vairāk. Gribas ticēt, ka komisijas locekļiem un tās aktīvam izdosies iekustināt pat visklusākos un pasīvākos, savā aizraujošajā darbībā iesaistīt vairumu cieminieku. Ceram, ka interesanti un saturīgi izdosies pasākumi «Tie, kam 30 un vairāk», «Deputāta diena» un citi.

A. KANCANE,
Silajāņu ciema izpildkomitejas priekšsēdētāja

TRANSPORTS * GĀJĒJS * CEĻŠ

Lepojos, ka esmu šoferis

Kādreiz, kad mašīnu bija maz un uz ceļiem tās varēja sastapt reti, bija nerakstīti likumi — ja redzi, ka cits automobiļa vadītājs apstāties un lūdz palīdzību, nepabrauc garām, neatstāj biedru nelaimē. Izrādās, arī mūsu dienās, kad satiksmes artērijās ir tik noslogotas, kad šoferus vairs neuzskata par kaut kādiem īpašiem cilvēkiem, šis likums vēl darbojas. Gadījās, ka bija jāapstājas ceļmalā. Tā mēs iepazīnāmies ar Dzeržinska kolhoza automašīnas GAZ-53 vadītāju Antonu Luriņu, kurš dzīvo saimniecības centrā Smelteros.

Padarīja ievērojami vairāk nekā mēs prasījām. Vēlāk, kad saimniecībā apjautājāmies par viņu, izrādījās, ka Antonas vienmēr ir tāds. Darbus nešķiro, ne no viena neatsakās, visu padara līdz galam. Par viņu neraizējas, ka pārkāps

darba disciplīnu, darīs kaunu kolektīvam. Mašīna viņam vienmēr kārtībā. Ņemot vērā šofera labās īpašības, viņam uzlic svarīgākos darbus turpat saimniecībā, vai arī tālos reisus — aizvest uz gaļas kombinātu lopus, saņemt jaunu mašīnu rūpnīcā un citus. Kolhozā tādu uzdevumu netrūkst.

Pie stūres viņš gandrīz divus gadus desmitus, pērn pievarējis 43 385 tonnkilometrus un ieguvis otro vietu kolhoza autotransporta vadītāju sociālistiskajā sacensībā. Par labo darbu saņēmis apbalvojumus. Viņš lepojas ar savu amatu un augstu tur šofera godu.

A. MEZMALIS

ATTELĀ: A. Luriņš.

J. ZANDES foto

Pagaidu noteikumi autoriēpu iegādei

Nodaļā «Transports, gājējs, ceļš» nesēn griezās divi Lielā Tēvijas kara dalībnieki — priekšnieks Agajons Ivanovs un Aloitis Teļāns no kolhoza «Silukalns». Izlasījuši patērētāju biedrības paziņojumu par iepriekšēju pieteikšanos uz riepām vieglajiem automobiļiem, viņi bija vēlti izstāvējušies rindā. Mūsu lasītājiem atbild rajona patērētāju biedrības prezīne H. PATMALNIECE.

— Automobiļu riepju sadale atvēlētajā sortimentā tiek realizēta gan patērētāju kooperācijas locekļiem, gan lauksaimniecības produktu, savvaļas ogu, sēņu, citas produkcijas, kažokādu un ārstnieciski tehnisko izejvielu piegādātājiem, kuri noslēdz līgumus un kuriem ir viegļie automobiļi, gan arī pēc iepriekšējiem pasūtījumiem Lielā Tēvijas kara dalībniekiem. Mātem Varonēm, darba pirmrindniekiem, darba invalīdiem, pamatojoties uz patērētāju biedrības valdes priekšsēdētāja vai viņa vietnieka tirdzniecībā rakstisku atļauju. Riepās realizē vieklās «Sadzīves tehnikas» Preļļos.

— Kā tas ir praktiski?

— Trīs dienas iepriekš tiek izziņots, kad pieņem pasūtījumus. Tā ir brīva sestdiena, pieņemšanu sākam no pulksten 9.00 rītā. Paziņojumus publicējam rajona laikrakstā, izliekam pie veikala, norādot riepju izmērus un daudzumu, cik varam piedāvāt, tāpat arī laiku, kad pārdošim. Šīs preces var pasūtīt tad, ja automobiļs iegādāts vismaz pirms trim gadiem.

— Par kādām riepām ir runa?

— Tās ir šādu izmēru: 165x13, 645x13, 615x13, kā arī 175x70x13.

— Apmeklētāji izteica bažas, ka manīgākie riepās var iegādāties pirms noteiktā laika vai arī katrā pieteikumā pieņemšanas reizē. Vai tāda iespēja ir?

— Nē. Pamatojoties uz Latvijas patērētāju biedrību savienības valdes sēdes, kas notika šī gada 13. janvārī, lēmumu iekārtots speciāls reģistrācijas žurnāls. Tajā ieraksta visus pirkumus. Tie nedrīkst pārsniegt četras riepās triju gadu laikā, par ko tiek izdarīti ieraksti arī automobiļu tehniskajās pasēs nodalījumā «Ipašas atzīmes», norādot pirkšanas dienu, daudzumu, ko ar parakstu apstiprina atbildīga persona. Tātad, ierodoties veikalā, lai iegādātos riepās vai pierakstītos uz tām, vienmēr prasa paju biedra grāmatīņu un automobiļa tehnisko pasi.

Tādi ir pagaidu noteikumi autoriēpu iegādei individuālajiem mašīnu īpašniekiem. Pasūtījumus pieņemam rindas kārtībā.

A. KĀRĀNS

Ar jēdzienu «enerģija» mūsdienās sastopamies ik uz soļa. Bieži pat nenojaušam, kur tā tiek izmantota lietderīgi, kur valsts manta nerod vēlamu efektu. Mūsu republikā enerģijas ieguves veidu bilancē galveno vietu jeb 67 procentus no kopējā daudzuma ieņem naftas produkti. Taču, kamēr naftas pietiekoši, nevēlamās sekas negribam nojaust.

Zinātne, protams, nestāv uz vietas. Republikā 40 000 cilvēku strādā rītdienai. Par viņu veikumu liecina daudzi jauni ražojumi, atklājumi. Šodien energoapgādes problēma daudz rūpju sagādā visā pasaulē. Piemēram, Brazīlijā 70 procentu automašīnu tiek darbināts ar tehnisko spirtu. Šādai degvielai iespējams oktānskaitli paaugstināt līdz 90 un dzinēja jaudu — par sešiem līdz septiņiem procentiem. Tomēr ražošanas saskaras ar tehniskām problēmām, kuras grūti atrisināmas.

Benzīna un dīzeļdegvielas izmantošana šogad ir sevišķi aktuāla. Visiem zināms, ka šīs piegādes pirmajā gadā produkcijas

neredzam, kā saimniekojam pašī. Nelietderīgi izmantojam degvielu, braucot ar noteiktam gadījumam nepiemērotu transporta līdzekli. Vai arī tērējam lieki, nepadomājot, kā vairākus braucienus un savukārt braucējus apvienot vienkopus. Analizējot šīs varbūtības, minam terminus nesaimnieciskums, izšķērdība.

cināms tikai uz lauksaimniecības uzņēmumiem un apkalpojošās sfēras organizācijām).

Ko nozīmē viens procents?

Ja ņemam par bāzi automobiļi GAZ-53, tad gada laikā tā vadītājam būtu jāparūpējas ik mēnesī nenobraukt 20 liekus kilometrus, redzam, ka šie 20 kilometri

Ko nozīmē liekie 20 kilometri?

ražošanas apjoms nav samazināts, plāni kāpināti, toties degvielas limiti ierobežoti. Jābrauc būs tikpat daudz kā iepriekš, ja ne vairāk.

Kā to labāk veikt? Jautājums, kas nedod mieru inženieriem, darbiniekiem un ekspluatācijas dienestiem. Tomēr inženieris vai dispečers vien pozitīvu risinājumu negūs, ja šajā kustībā aktīvi neiekļausies ikviens, kura rokās ir automobiļa vai traktora stūre.

Valnu bieži vien meklējam nepareizā sadalē vai piegādē, bet

Cik degvielas tiek nelietderīgi izmantots, ekspluatējot mašīnas ar nepareizi noregulētām padeves sistēmām, kādi ir zudumi, kuri rodas benzīna uzpildes staciju tehnisko noteikumu neievērošanas rezultātā? Gribas apstāties pie tā, cik daudz nobraucam nelietderīgi tikai tāpēc, ka pirms došanās ceļā nepārdomājam maršrutu. Vienkārši aprēķini liecina: ja benzīna patēriņš republikā gadā samazinātos par vienu procentu, tad tiktu ietaupītas 1 474 tonnas, bet rajonā atbilstoši 192 tonnas benzīna (tas attie-

tiek nobraukti nelietderīgi ne tikai mēneša laikā, bet nedēļā un (sliktākajās autosaimniecībās) pat dienā.

Tātad, iespējas taupīt ir milzīgas, atliek tikai vēlreiz nopietni padomāt, kā tās likt lietā, lai pareizāk organizētu darbu un vienoties, kā cīnīties pret tiem, kam lietderīgā darba diena liekas par garu.

J. MIVRENIEKS,

«Lauktechnikas» rajona apvienības līniju montāžas iecirkņa vecākais darbu vadītājs

Bīstami sev un sabiedrībai

Latvijas patērētāju biedrību savienības Daugavpils autotransporta uzņēmuma Preiļu filiālē «bruāri aizturēti četri automašīnu vadītāji, pie tam — vienā dienā, kuri darba laikā bija ierobežoti. Tie ir A. Valainis, C. Daniļevičs, V. Kukors un N. Maslobojevs. Iereibuši pie stūres bija apsēdušies arī apvienības «Latvijas agroķīmija» šoferi — J. Stepanovs, J. Jemeljanovs un V. Kurmis. Līdzīgā stāvoklī nācās aizturēt divus Oškālna kolhoza šoferus V. Bliecki un L. Lietāunleku, divus no 21. PMK

— J. Dolbikovu un A. Brakovski, R. Peisenieku no kolhoza «Zelta vārpa», J. Lozdu, K. Bogomoļevu un J. Martinovu no Līvānu EMBK, F. Kotovu un V. Lavrenovu no starpkolhozu celtniecības organizācijas, J. Rubenu no siera rūpnīcas, I. Kunaikovu no M. Gorkija kolhoza, J. Kursīti no kolhoza «Nākotne», V. Lisičinu no Preiļu līnu fabrikas, P. Muktupāvelu no Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta, F. Maksimovu no Līvānu EMBK specializētās PMK, G. Petrovu no K. Marksa

kolhoza, 24. CRBP mehāniķi K. Skuteli, J. Somu no kolhoza «Dzintars».

Sā gada 6. februārī publicētajā rakstā «Uz veikalu... ar dienesta automašīnu» ieviesusies neprecizitāte: J. Anspoks, kurš dzērumā sadauzīja savu automašīnu, strādā sakaru nodaļā nevis slimnīcā.

Pret tiem, kuri iereibuši atļaujas apstēties pie stūres, valsts autoinspekcijas, ceļu patruļu dienesta darbinieki, autokārtības sargi, citi atbildīgie par drošību

un kārtību uz ceļiem un ielām arī turpmāk izvirzīs visbargākās pretenzijas. Pārkāpēji saņems ne tikai pelnīto sodu, bet tiks nosaukti mūsu pastāvīgajā nodaļā «Transports, gājējs, ceļš». Gribētos (to mēs arī prasīsim), lai šo cilvēku uzvedību principiāli izskatītu kolektīvos un ziņotu VAI, kādus tad audzinošus pasākumus veic darbābiedri, lai pārkāpēji nepieļautu līdzīgus gadījumus.

L. VILCĀNS,

rajona izpildkomitejas VAI nodaļas priekšnieks, milicijas majors

Darbdienas vakars pie dzērienu veikala

Darba dienās dzērienu veikali un nodaļas strādā līdz pulksten 19.00. Bet jau pulksten 17.00 vai arī mazliet vēlāk tur sākas rosība. Darba laiks nav beidzies, bet Preļļos — cilvēku pūlis. Vieni nāk pa diviem trim bariņos, citi atbrauc ar automobiļiem.

Vērojam numurzīmes: visi šo dažādo krāsu «Moskvīču» un «Zīguļu» stūrētāji ir individuālie to īpašnieki. Viņi lietiski nobremzē pie durvīm vai apbrauc ap stabu, kas vientuļīgi rēgojas pie veikala, nosvērtā soli dodas pēc pirkuma. Tad tikpat droši, nesot pilnas rokas ar pudelēm, iesēstas mašīnās un aizrīpo prom.

Paskatāmies pulkstenī: pusēši. Var droši apgalvot, ka šiem braucējiem un gājējiem pa lielākajai daļai vēl vajadzēja atrasties savās darba vietās. Gadās arī pa kādam streiņpotājam — tas, tātad, piedzēries jau dienas vidū. Tādu, diemžēl, nebija maz. Un ne jau visiem bija brīvdiena.

Ar dienesta mašīnu uz veikalu pēc reibinošiem dzērieniem braukt ir riskanti — var kāds pamanīt. Agrāk šoferi droši piestūrēja pie pašām durvīm. Tagad no tādas

◆ Visi ceļi ved... uz dzērienu veikalu ◆ Soferu «atjautība» ◆ Kas kontrolēs dienesta transporta izmantošanu? ◆ Aglonas veikalā — bagāta izvēle ◆ Ja saimniecības mehāniskajā sektorā nav kārtības... ◆ Ceļazīmes ar rītdienas datumu ◆ Redakcija gaida oficiālu atbildi

pārgalvības atturas. Transportu apstādina kādā šķērslīnī veikalā tuvumā.

Dažs ir tik «izslāpījis», ka tūdaļ, sasniedzis mašīnu un ietraisies kabīnē, taisa pudeli vaļā. Tā varēja padomāt par apvienības «Latvijas līni» Preiļu līnu fabrikas šoferi Vasiliju Lisičinu, kurš ar dienesta mašīnu ZIL-130 (valsts numurs 2191 LTN) iereibis atradās pie pilsētas kapiem. Kabīnē ar viņu kopā bija arī kāda sieviete. Mums ir zināms, ka brīdi iepriekš šī pati mašīna bija manīta uz Gailīšu ceļa, kur tad arī kuplākā sabiedrība noticis «alkohola uzņemšanas rituāls».

Pēc daudzajiem reidiem un pārbaudēm samazinājies tādu stipro dzērienu cienītāju skaits, kuri

pēc saviem «dopīgiem» ierodas ar dienesta transportu. Tomēr, kā redzams, galīgi tie nav izzuduši. No Aglonas ciemata bija saņemts signāls, ka tur pārtikas veikalā ne vienmēr var iegādāties maizi, toties alkohola ir cik uziet. Vai tam ir noietis?

Gribēdami rast atbildi, pabraukājām pa ciematu un padežurējām arī pie veikala. Tādu «krūmu dzērāju» kā Preļļos tur nemanījām, toties acīs dūrās cita nekārtība. Netālu no Jāzēpa Gaģina mājām sniegā ieputināta piekabīnā cisterna un «E» tipa pašgājējas plaujmašīnas heders. Izrādījās, ka šī tehnika te stāv vismaz no vasaras. Izgatavotājiem par godu jāsaka — nokrāsota ar izturīgu krāsu, jo ne lietots, ne saule, ne sniegš no ne

sals nebija paguvuši kaut cik nopietni sabojāt. Retā vietā sākusi cauri izspiesties rūsa. Ja tehnika ir importa, kā vēstīja uzraksts «Fortschritt», tad rūsa bija vietējā — Aglonas.

Par to, ka saimniecībā nav kārtības mehāniskajā sektorā, liecina arī atgādījums pie veikala. Tajā vēl pilnā sparā tirgojās ar vīniem un degvīnu, kad ar slaidu loku piebrauca automobiļs GAZ-53 ar sovhoza emblēmu uz durtnām (valsts numurs 3637 LAJA). Šoferis tobrīd tuvumā nepagādījās, toties satikām vecu paziņu — Aivaru Smanu, jau krietni «iesilušu». Kabīnē bija lietiskie pierādījumi — degvīna un limonādes pudeles. Pa motora pārsega spraugām mutuloja garaiņi — gaisa filtrs, pats dzinējs, citas detaļas bija nolēkušas ar elju.

A. Smans gan taisnojās, ka nezino, kas atbraucis ar mašīnu. Mums bija jādodas pie kompetentiem cilvēkiem. Vēl kabīnē atradās arī kāds pierādījums — ceļazīme, kas izdota Jurim Survilo. Vēlāk parādījās arī pats: visu dienu remontējās, ielicis jau-

nu dzinēju, Aivars Smans palūdzis atvest uz veikalu.

Tovakar jaunā motora aplaistīšana draugiem izpalika, jo lietiskie pierādījumi bija jāved uz valsts autoinspekciju, lai būtu ko parādīt šoferu sapulcē, kas bija paredzēta pēc dažām dienām. Bet kālab mašīnai, kura atrodas remontā, jāraksta ceļazīmes, pie tam — pārkāpjot noteikumus, ar nākamās dienas datumu? So jautājumu mēs uzdodam saimniecības dispečerei Olgai Osipovai. Protams, arī garāžu vadītājam, galvenajam inženierim mehānikim un citām atbildīgām amatpersonām. Kālab ir tāda kārtība, ka jebkurā brīdī var izbraukt no stāvvietas ar automašīnu, kālab valsts transportu izmanto savtīgos nolūkos, kālab dārgā importa tehnika tiek izmēģināta? Gribas dzirdēt oficiālo viedokli.

Noslēgumā stādīsimies priekšā. Darba dienas nogalē pie veikala Preļļos un Aglonā pabija rajona izpildkomitejas valsts autoinspekcijas nodaļas priekšnieks, milicijas majors Ludvigs Vilcāns un komjaunatnes rajona komitejas pirmais sekretārs, autokārtības sargs Valērijs Kozlovs. Viņiem palīdzēja A. RANCĀNS, nodaļas «Transports, gājējs, ceļš» vadītājs

Herberts Erbs

LIVĀNOS pagaidām ir četri mākslinieki, augstu vērtēti republikas Mākslinieku savienībā, kuru darbi piedzīvojuši ne vienu vien desmitu (tajā skaitā arī starptautisku) izstāžu. Trīs no viņiem — Aida Rotčenkova, Ināra Lāce, Herberts Erbs ir stikla dizaineri, ceturta — Marija Dubiņina — grafiķe. Sakarā ar domu noorganizēt republikas Mākslas dienas Livānu eksperimentālajā māju būves kombinātā šo mākslinieku kopīgu izstādi, daži vārdi par viņiem un no viņiem pašiem.

Aida Rotčenkova atceras, ka zīmēt viņai palicis jau bērnībā. Pamudinājums nopietni pievērsties mākslai bija nodarbības Jēkabpilī (tur viņa mācījās vidusskolā) pilnētās kultūras namā izveidotajā zīmēšanas un gleznošanas studijā, ko vadīja māksliniece A. Karlsona. Tagad Aida Rotčenkova pati vada nodarbības bērnu zīmēšanas studijā Livānos. Tad sekoja mācības Rīgas Lietišķās mākslas vidusskolā stikla mākslinieciskās apdares nodaļā. Nodaļas izvele bija nejausa. Proti, tā bija viena no nedaudzajām, kur uzņēma audzēkņus ar vidusskolas izglītību. Turpmākajā dzīvē šaubu par izvēles pareizību nav bijis. Droši vien pamatā tom ir no vecākiem mantotais zemieciskais raksturs — iesāktu nepamest un veikt pēc labākās sirdsapziņas.

Studējot T. Zaļkalna Valsts Mākslas akadēmijā, pieredzējušu pedagogu T. Graša, A. Vilberga un citu vadībā tika pamatīgi apgūti stikla mākslinieciskās apstrādes un kompozīcijas principi. Pēc ceturta kursa Aida Rotčenkova ieradās praksē Livānu stikla fabrikā, kur tolaik par mākslinieci strādāja L. Safronova un kur jau sāka veidoties labs mākslinieku kolektīvs. Pēc akadēmijas beigšanas sekoja norikojošs darbs uz Livāniem.

Vienpadsmit gadi Livānos māksliniecei bijuši radoši, darbiģi. Viņas radītie glāžu komplekti, vāzes, dekoratīvo izstrādājumu grupas augstu vērtēti atbildīgās mākslas izstādēs un starptautiskajos gadatirgos Brno, Bazelē un citur. Tomēr māksliniecei ir sāpīgi atzīt (un tam piekrit arī kolēģi), ka radošo ieceru īstenošanu ierobežo tehnoloģiskās iespējas. Turklāt — pē-

Ināra Lāce

dējo vienpadsmit gadu laikā būtisku uzlabojumu nav bijis. Taču sasniegts nav maz — pagājušajā gadā Aida Rotčenkova tika uzņemta Latvijas PSR Mākslinieku savienībā.

— Mēs meklējam vienkāršāku, tirāku, skaistāku stikla formu. Ir cilvēki, kuriem mākslas darbs šķiet vērtīgāks, ja tam vairāk vizuālu un kruzuļu. Tomēr galvenais virziens

Aida Rotčenkova

tam, jāaugs, jāattīstās, citādi spējas, talants panīkst. Pēc Liepājas Lietišķās mākslas vidusskolas keramikas nodaļas beigšanas jutu, ka jāiet tālāk. Studijām izvēlējās Latvijas Valsts Mākslas akadēmiju. Kā jau tas agrā jaunībā raksturīgi, gribējās pamēģināt jaunā, nezināmā materiālā. Tādēļ mālu nomainīju pret stiklu, — par sevi stāsta Livānu stikla fabrikas galvenais mākslinieks Herberts Erbs.

Marija Dubiņina

skaistums, kā atzīst tagad jau māksliniece Marija Dubiņina, vēl arvien palīdz, veidojot darbus.

1964. gadā zīmēšanā apdāvināto pādsmitnieci tēvs ar motociklu aizveda uz Rīgas Lietišķās mākslas vidusskolu, kur viņa sekmīgi izturēja iestāšanās un pēc tam mācījās grāmatu iesiešanas un ādas mākslinieciskās apstrādes nodaļā.

Brīvajā laikā Marija sāka nodarboties ar grafiķu, publicējās jaunatnes žurnālā «Liesma». Tad — liktenīga iepazīšanās. Oļegs Dubiņins toreiz bija V. Surikova Krasnojarskas mākslas skolas audzēknis. Tādēļ nav brīnums, kā Marijas Dubiņinas pirmā piedalīšanās mākslas izstādē notika Krasnojarskā 1969. gadā.

Jaunajai ģimenei Krievzemē (precīzāk Krasnojarskā, pēc tam Toljati, kur cēla autorūpniecību) pagāja desmit darba gadi. Brīžiem Marijai likās, ka tā arī neiznāks atgriezties Latvijā.

Pa Daugavu sāka nākt lielaivās ar būvmateriāliem, Livānos sākās šeit neredzēta celtniecība, un Dubiņiniem atradās darbs Livānu eksperimentālajā māju būves kombinātā.

Savā darbavietā viņi atzīstami ieteidzējuši administratīvā korpusa interjeru. Tomēr Marijas Dubiņinas radošajā darbā vienlīdz svarīga ir un paliek grafiķa. Pēdējos desmit Livānos nodzirotojos gados ilustrētas divpadsmit izdevniecībā «Liesma» izdotās daiļliteratūras grāmatas. Piemēram, brāļu Strugacku «Vabole skudru pūznī», J. Dievkociņa «Ak, dibināsim sev dzimteni!».

Pagājušajā gadā Rēzeknē notika pirmā personālizstāde.

Mākslas tradīcijas lēni iedzīvojas mūsos. Tās sastop ne tikai draudzīgu sveicienus, bet arī vienaldzību, noraidošus: «Kā tā var!» Un tomēr ar Latvijas PSR Mākslinieku savienības un Preiļu rajona vadības gādību top pamati mākslinieku darbnīcām Livānos. Ja agrāk republikas Mākslas dienas mums saistījās ar pasākumiem galvaspilsētā, tad pēdējos gados izstādes, tikšanās ar māksliniekiem notiek arī pie mums.

G. GRUTUPS
O. DUBIŅINA foto

MĀJUPCEĻŠ

Mēs ejam atklāt un radīt Pasauli, Dzimteni un savas mājas. Radīt tieši sev piederīgu un neatkarīgu. Mākslinieki šo ceļu nodod atklāšanai — viņu domas, izjūtas, pati dzīve izteikta tēlos, skatāma izstādēs, publikācijās.

ir klasiski skaidras, tīras formas meklējumi, — stāsta māksliniece Ināra Lāce.

Pagājušais gads bija īpašs viņas radošajā biogrāfijā — Ināru Lāci (reizē ar Aidu Rotčenkovu) uzņēma Latvijas PSR Mākslinieku savienībā. Ināra atzīst, ka bija ko nopulēt, lai sagatavotu darbus komisijas vērtējumam. Stikls ir optisks materiāls, bez attiecīga izgaismojuma tas, kā saka, nespēlē. Arī Ināra Lāce darbojas ar stiklu vairāk nekā desmit gadus. Un jo ilgāk to dara, jo sarežģītāks kļūst šķietami vienkāršais. Stiklu apgūt, izjust visā pilnībā liekas neiespējami. Māksliniecei patīk eksperimentēt dažādās tehnikās.

— No kā jūs gūstat ierosmi darbam? — Piemēram, vāzes «Industrija» (tās atgādina tirus, baltus dūmeņus) radītas kā vēltījums dabas aizsardzībai. Pašlaik cenšos atfēlot ekskursijas pa Vidusāziju iespaidus. Dažkārt ierosmi dod literatūra (grāmatas un ziedi ir mana aizrašanās). Noteikti jāseko līdzīti citu mākslinieku darbiem. Tuva ir čehu, somu, japāņu stikls. Neējot līdzīti laikam, mākslā darboties nevar, — tāda ir Ināras Lāces pārlicība.

— Māksliniekam ir jādarbojas pašam. Nemudinātam, nepiespies-

— Lai apgūtu stiklu, nepieciešama daudz gadu pieredze. Man Livānos tikai sestais gads, tāpēc daudz dažādu jaunu veidu vēl priekšā. Domāju, arī pašam pamatīgāk jāapgūst stikla pušana (tas gan ir sarežģīti, jo tad ir jānodarbojas ik dienas). Taču stikla māksliniekiem ir tāda īpatnība, ka viņu ieceres tiek realizētas pastarpināti — ar augstas klases stikla pūtēju palīdzību.

— Kādi ir jūsu — galvenā mākslinieka — pienākumi?

— Tas ir administratīvs darbs — jāvada nodaļa, kurā bez mums trim māksliniekiem, ir tehnologs, divi stikla pūtēji, to palīgs, trīs laboranti. Jauno izstrādājumu projektēšanas plānu un saistības izpildām. Bēdīgi, ka no mūsu projekta iesniegšanas līdz tam, kad izstrādājumu sāk ražot masveidā, paiet ilgs laiks, reizēm pat neziņas gadi. Radošie darbi, ar kuriem piedalāmies izstādēs, ir ārpus ražošanas uzdevumiem.

— Jāstrādā. Pēdējā laikā ir tāda sajūta, ka es kavējos, neizdaru visu, kas jāpaspēj, — mākslinieks ir neapmierināts ar sevi.

Pie Livāniem, «Zeltkalnos», ir tā vieta, kur kuģu ceļa uzrauga meitīna Marija pirmo reizi ierūdīja sauli, mežu, puķes, vāveres laivas. Bērnībā tuvertais dabas

Aizejošās ziemas prieki

Aglonas ciematā aiz kultūras nama un autoostas no Grāveru ceļa līdz Ciriša ezeram plēšas klājums. Kādreiz te bija tirgus laukums, rīta agrumā sabrauca apkārtējo sādžu iedzīvotāji realizēt savās saimniecībās izaudzēto. Tagad laudis šurpu dodas, lai noskatītos rajona ugunsdzēsēju sacensības. Tiek rīkoti arī citi pasākumi.

Marta otrajā svētdienā laukumā bija saradies pulka jauniešu un citu gada gājumu iedzīvotāju. Sorēiz visi varēja pārliecināties, ka darba cilvēka vissenākais palīgs — zirgs arī šodien, tehnikas laikmetā, ir neatņemama lauku dzīves sastāvdaļa.

Ar interesi vērojām, kā Aglonas padomju saimniecības jaun-

zirgu iebraucēji aizstāvēja savas brigādes godu. Pirms doties uz starta vietu, katram braucējam vajadzēja ļaut komisijai novērtēt zirga ārējo izskatu un alzjūga kvalitāti.

Starts. Zirgli, braucēju mudināti, raujas uz priekšu, kurš ātrāk veiks paredzēto apli. Finišā pirmais ir «Dimants». Tā saimnieks — otrs kompleksās brigādes brigadieris Feodosijs Deņisovs lepnis — viņš uzvarējis, un ne tikai braucienā, bet arī, brigādi pārstāvējot ar četriem Antona Repšas iebrauktajiem jaunzirgiem. Neko darīt, ceturtais brigādes fermu mehāniķim Verneram Daukštam ar «Rolliju» vajadzēja palikt otrajam, bet trešo vietu sav-

starpēji dalīt braucējiem Antonam Repšam ar «Narvu» un Jakimam Makrjakovam ar «Osmanu».

— Skaisti! Graciozi! Mamm, vai tev patīk? Es arī tā gribul — šādus un līdzīgus izsacienus un jautājumus varēja dzirdēt pasākuma otrajā daļā, kad sniegotajā laukumā savu māku rādīja Friča Roziņa Maltas sovhoztehnikuma jātnieces Olga Sellere ar «Dolāru». Rīta Kārkliņiece ar «Dimantu». Ināra Strode un Sandra Rancāne ar zirgiem «Vikings» un «Draiskulis». Pēc paraugdemonstrējumiem šķēršļu pārvēršana tehnikuma zirgu sporta sekcijas pārstāves saņēma ne tikai medaļas un pārsteiguma balvas, bet arī dedzīgus aplausus

un klātesošo vēlējumus sekmīgi startēt turpmāk.

Sajā dienā skatītāji nepalika tikai vērotājos. Nobeigumā viņiem bija dota iespēja sēsties kamanās un pašiem izbaudīt aizejošās ziemas priekus. To ar lielu patiku izmantoja bērni un jaunieši. Arī pieaugušie, padomju saimniecības direktora Nikolaja Ivanova aicināti un pamudināti, neatteicās pavizināties.

Pasākums radīja lielu interesi ikvienā. Mēs pateicamies tā iniciatoriem un organizatoriem — Aglonas padomju saimniecības galvenajai vētārstei Aijai Strolei un Aglonas ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājam Antonam Bekim. L. LIVDANE, Aglonas padomju saimniecības arodkomitejas priekšsēdētāja

Redaktors V. PETROVS

KINO

«EZERZEME»

22. martā — «Ar tīrām rokām», Rumānija, sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 23. martā filmas sāk. plkst. 16, 18, 20; 24. un 25. martā — «Laulības dzīves pārvērtības», Francija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 26. un 27. martā — «Arī uz akmeņiem aug kokis», 1. un 2. sērija, M. Gorkija st. — Norvēģija, sāk. plkst. 17, 30; 28. martā — «Jokus pie malas», M. Gorkija st., sāk. plkst. 17, 19, 21.

«ATPŪTA»

22. martā — «Tūļa», Francija, sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 23. martā — «Zelta ronis», ASV, sāk. plkst. 16, 18, 20; 24. martā filmas sāk. plkst. 17, 19, 21; 25. un 26. martā — «Ar tīrām rokām», Rumānija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 27. un 28. martā — «Laulības dzīves pārvērtības», Francija, sāk. plkst. 17, 19, 21.

TV Viļņa

23. MARTĀ 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Rīta vingrošana bērniem. 9.50 — Nedēļas atbalss 10.25 — TV skoleniemi. Mūsu valoda. 10.55 — Raidījums bērniem 11.25 — Gimeses žurnāls. 12.05 — L. Bēthovena 4. simfonija. 12.55 — Jaunatnei. Tava profesija. 14.05 — Multiplikācijas filma. 14.15 — Fakti un komentāri 14.45 — Fragmenti no operetēm un baletiem. 15.15 — TV lauksaimniecības darbiniekiem. 15.55 — Koncerts 16.25 — Arhitektūra un laiks. 17.00 — PSRS čempionāts futbolā. «Zaigiris» (Viļņa) — «Dņepra» (Dņeprpetrovskā) 17.25 — Ziņas. 18.45 — Pasaulī čempionāts daiļslidošanā. Parau demonstrējumi 21.00 — «Laiks». 21.45 — Mākslas filma. 23.10 — PSRS čempionāts rokaspēlā. Vīriestēm. «Granīts» (Kauna) — «Kunčeva» (Maskava) 23.45 — Ziņas.

MAINĀ 32 m² lielu divistabu dzīvokli Jēkabpilī, Rīgas ielā 253 —11 ar daļējām ērtībām (ir šķūnītis automašīnai, neliels dārziņš, pagrabs, kopējais telefons) pret pusotras vai divistabu dzīvokli ar ērtībām Preiļos.

Nav tēva, nav... Nē, visu mūžu dzīvos Tēvs manā atmiņā un darbos. Un savus vārdus labos, vārdus gudros Vēl bieži grūtos brīžos talkā dos. (M. Ķempe)

Sērojām kopā ar Helēnu Zuku- li, TEVU uz smiltaini pavadot. Laikraksta «Leņina Karogs» redakcijas un Daugavpils tī grafiķas Preiļu filiāles kollektīvi

Gaišu ceļu sargātāja Tu mums bijī, māmuli, Nu tev pārklāj kapu priede Vēsu smilšu paladziņu. (I. Mežnora)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jāzepam Garkalnam sakarā ar MĀTES nāvi.

Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības kolektīvs

Mīļa mana māmuli, Silta mana istabiņa; Nomirst mana māmuli, Izzdiest mana istabiņa. (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību pieredzītajam, ELVIRU IRAIDU uz kapu kalniņu izvadot. Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

Sirds nepukst vairs, Bet vēl tai bija skanēt, Un acīm mirdzēt, dzīvi vērojot. (H. Heislērs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Veronikai Kukorei sakarā ar VIRA nāvi.

Preiļu cietes rūpnīcas administrācija un arodkomiteja

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. Г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне». г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRŪNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumu krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļai — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstulei, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 453 eks. (latv. val. 9 715 eks., krievu val. 3 738 eks.)

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpili, Valkas ielā 1. Indeks 68169. 1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Pas. 386.